

Molitvena osmina za jedinstvo kršćana (1. dan, 18. siječnja)

Prva meditacija molitvene osmine za jedinstvo kršćana (18. siječnja). Teme: Isusova molitva: „Neka budu jedno“ izvorište je važnosti jedinstva i prepoznavanja Krista u drugima.

16.01.2020.

1. dan, 18. siječnja

► *Isusova molitva: Neka budu jedno.*

► *Izvor važnosti jedinstva.*

► *Prepoznati Krista u drugima.*

DANAS započinje oktava za jedinstvo kršćana. Tijekom ovih dana s cijelom Crkvom ćemo dublje razmišljati o nekim riječima koje je Isus izgovarao na Posljednjoj večeri i koje potiču ove želje za sjedinjenjem. Krist, dijelivši više od trideset godina s ljudima, znao je da je „vrijeme da se s ovog svijeta preselim k Ocu“ (Iv 13,1).

Njegovo je srce, suočeno s neizmjenošću izdaje i boli, dirnuto ljubavlju prema svojim učenicima: "Volio ih je do kraja." Stoga nas nekoliko sati prije uhićenja ostavlja s tri važna dara koji su mnogo više od kateheze: pranje nogu, dar Euharistije i ostala bitna učenja tijekom Večere.

U dugom Isusovu govoru za vrijeme Posljednje večere, kojeg nam donosi sveti Ivan, moli se Ocu za jedinstvo onih koji će tijekom stoljeća postati

također njegovi učenici: „Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu koje si mi dao: da budu jedno kao i mi.“ (Iv 17,11). Crkva nas poziva tijekom ovog tjedna da se pridružimo njezinoj sinovskoj molitvi, da idemo korak dalje u poistovjećivanju naših osjećaja s Kristovim i da ovu goruću želju učinimo vlastitom.

Kad Gospodin izgovora te riječi – „čuvaj one koje si mi dao" – njegovih sljedbenika nije bilo mnogo. Evandjelje je bilo ograničeno na određeno zemljopisno i društveno područje. Međutim, u tom trenutku Isusovo srce ide mnogo dalje, pokrivajući svojim pogledom čitavu Crkvu kroz stoljeća, sa svojim nadama i poteškoćama. Krist moli za naše jedinstvo jer predviđa važnost koju će imati za prijenos vjere i za našu vjerodostojnost: „Ne molim samo za ove

nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene: da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu da svijet uzvjeruje da si me ti poslao.“ (Iv 17,20-21).

Drugi vatikanski sabor nas uči da želja da „pomirimo sve kršćane u jedinstvu jedne Crkve Isusa Krista prelazi ljudsku snagu i sposobnost. Zato svu svoju nadu polaže u Kristovu molitvu za Crkvu“ [1]. Jedinstvo je dar koji primamo od Boga. Zato nas Benedikt XVI Podsjeća na to da „jedinstvo ne možemo učiniti samo svojim silama. Možemo ga dobiti samo kao dar Duha Svetoga“ [2]. Želimo da ova intenzivna molitva Isusa Ocu odjekuje u nama, posebno tijekom molitvene osmine za jedinstvo. Sve riječi Sina Božjega žele pokrenuti naše srce: imamo još jednu priliku da ga ponovno iznenadimo. Također je sveti Josemaría, ohrabren ovom

željom za jedinstvom, htio da svi vjernici Djela svakodnevno mole ove Gospodinove riječi: *«Ut omnes unum sint sicut tu Pater in me et ego in te!»*.

BENEDIKT XVI spomenuo je podrijetlo ove pobožnosti kada je bilo sto godina postojanja oktave. „Od svojih početaka“, objasnio je, „razotkrivena je zaista plodna intuicija. Bilo je to 1908. godine: američki anglikanac, koji je kasnije ušao u zajedništvo Katoličke Crkve, (...) pokrenuo je proročku ideju molitvene osmine za jedinstvo kršćana »[3]. Ova se inicijativa malo po malo širila sve dok, osam godina kasnije, Benedikt XV nije želio proširiti je na cijelu Katoličku Crkvu [4].

Datumi molitvene osmine oduvijek su isti: od 18. do 25. siječnja. Tako je utvrđena simbolika koju su oba dana imala u kalendaru toga trenutka: «18. siječnja bio je blagdan Katedre

svetog Petra koji je čvrst temelj i sigurno jamstvo jedinstva naroda Božjega, dok 25. siječnja, i tada i danas, liturgija slavi blagdan Obraćanja svetog Pavla“[5].

S jedne strane, sjećamo se zadaće koju je Krist povjerio Petru i, preko njega, svojim njegovim nasljednicima: utvrditi sve svoje učenike u vjeri. A s druge strane, obraćenje svetog Pavla sugerira da je model postizanja jedinstva osobno obraćenje, pokret koji se može dogoditi samo iz osobnog susreta s uskrsnim Kristom. Oboje - Katedra svetog Petra i Obraćanje svetog Pavla, usmjeravaju naš pogled u osobu Isusa Krista koja je, ukratko, ona osoba kojoj ćemo se svi u budućnosti pridružiti.

Sveti Ivan Pavao II podsjetio je da ekumenizam - pokret koji traži jedinstvo kršćana - nije neobavezan zadatak niti je „puki“ dodatak koji

pridonosi tradicionalnoj aktivnosti Crkve“ [6]; ekumenizam, naprotiv, pripada njezinoj intimnoj misionarskoj prirodi i proizlazi iz dubokog razumijevanja zadatka koji nam je Krist ostavio i za koji se molio Ocu prije svoje Muke. „Jedinstvo je naša zajednička zadaća; uvjet da se Kristovo svjetlo učinkovitije širi svijetom, da se ljudi obrate i spase“ [7]. To je put na kojem smo, kao dobra djeca, pozvani sudjelovati slušajući Duha Gospodnjeg.

GOVOR tijekom Posljednje večere nije prvi put da Isus poziva svoje učenike u jedinstvo. Iskorištavajući različite okolnosti, već ih je upozorio da su pozvani prepoznati sebe kao braću i služiti jedni drugima jer je „jedan je učitelj vaš (...), jedan je Otac vaš (...), jedan je vaš vođa – Krist.“ (Mt 23, 8-10). Doista, papa Franjo ističe: „Djelovanjem Duha postali smo jedno s Kristom, djeca u Sinu, istinski štovatelji Oca. Ta tajna

ljubavi najdublji je razlog jedinstva koji ujedinjuje sve kršćane, a to je puno veće od podjela koje su se događale kroz povijest. Iz tog razloga, dok se ponizno približavamo Gospodinu Isusu Kristu, također se približavamo jedni drugima“ [8].

Drugi vatikanski sabor prepoznaje da se među dobrima s kojima Crkva gradi i živi, mnogo može naći i izvan njenog vidljivog ograđenog prostora, poput „pisane Božje riječi, života milosti, vjere, nade i ljubavi, i nekih nutarnjih darova Duha Svetoga“ [9].

U svim tim područjima ista operativna snaga Krista nas sve usmjerava prema jedinstvu.

Ekumenizam nastoji, upravo kroz razne putove, razviti ovo zajedništvo u potpuno i vidljivo jedinstvo svih Isusovih sljedbenika [10]. Zato je čin pravde i milosrđa prepoznati Kristova bogatstva koja su prisutna u svim ljudima koji - ponekad čak i

prolijevanjem krvi - svjedoče o njemu.

U ovom tjednu za jedinstvo kršćana, molimo Gospoda Isusa Krista da naučimo njegove želje za jedinstvom Crkve učiniti vlastitima. Promičemo jedinstvo ako dopustimo sebi da se identificiramo s uskrslim Kristom, da u svom životu provodimo njegov način života i djelovanja, želju da budemo sluga svima (Mk 10,44), da s našim bližnjima vodimo dijalog pun ljubavi. „Primjer Isusa Krista vodi nas u dijalog; taj isti primjer nas uči kako razgovarati s ljudima“ [11].

Kroz ovu osminu također ćemo ustrajati u prizivanju Duha Svetoga za vrijeme Svete Mise, tako da se „okupljamo u jedinstvu“ [12] i tako svi „formiramo u Kristu jedno tijelo i jedan duh“ [13]. S pouzdanim povjerenjem stavljamo duhovne plodove ovog tjedna molitve u ruke Marije, Majke Crkve, Majke svih kršćana.

.....

[1] Drugi vatikanski koncil, *Unitatis redintegratio*, n. 24.

[2] Benedikt XVI, govor, 19-VIII-2005.

[3] Benedikt XVI, Opća audijencija, 23-I-2008.

[4] usp. Benedikt XV, *Romanorum Pontificum*, 25-II-1916.

[5] Benedikt XVI, opća audijencija, 23-I-2008.

[6] Sveti Ivan Pavao II, Enciklika *Ut unum sint*, n. 20.

[7] Benedikt XVI, Homilija, 25-I-2006.

[8] Franjo, Homilija, 25-I-2015.

[9] Drugi vatikanski koncil, *Unitatis redintegratio*, n. 3.

[10] Usp. Benedikt XVI, govor, 26-I-2006.

[11] sveti Josemaría, *Pismo 24-X-1965*, n. 15.

[12] Druga euharistijska molitva II.

[13] Treća euharistijska molitva III.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/molitvena-
osmina-za-jedinstvo-krscana-1-dan-18-
sijecnja/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/molitvena-osmina-za-jedinstvo-krscana-1-dan-18-sijecnja/) (8.08.2025.)